

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	ประสิทธิผลของการใช้แผนการจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้า โรงพยาบาลแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
ผู้เขียน	นางจันทร์ทิพย์ จันทร์เปียง
ปริญญา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)
คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ	รองศาสตราจารย์ ดร.คาราวรรณ ต๊ะปีนตา ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันทิพย์ จอมศรี กรรมการ

บทคัดย่อ

การวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าเป็นกระบวนการการดูแลผู้ป่วยตั้งแต่แรกรับผู้ป่วย เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจนจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล ซึ่งแผนการจำหน่ายผู้ป่วยเป็นส่วนหนึ่งของระบบบริการสำหรับผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยทีมผู้ดูแลแบบสหสาขาวิชาชีพ โรงพยาบาลแม่วาง ได้นำแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งพัฒนาโดย พิมพ์ใจ พิฑาคำ และคณะ (2551) การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปฏิบัติการ ตั้งแต่เดือนเมษายน ถึงเดือนสิงหาคม 2552 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้รับการดูแลโดยใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้า จำนวน 8 คน และญาติผู้ดูแลผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่ได้รับการดูแลโดยใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้า จำนวน 8 คน กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีการเผยแพร่นวัตกรรม ของโรเจอร์ (2548) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ 1) แบบประเมินความคิดว่าตัวตาย สร้างโดย ทวี ตั้งเสรี และคณะ (2546) มีค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา .78 มีค่าความเชื่อมั่นที่ .92 2) แบบบันทึกการกลับมารักษารักษาซ้ำด้วยอาการของโรคซึมเศร้า ของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าภายใน 28 วัน หลังจากจำหน่ายผู้ป่วยออกจากโรงพยาบาล สร้างโดย

พยาบาลของหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลแม่วาง (2550) 3) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ป่วยและญาติผู้ดูแลผู้ป่วย ที่มีข้อความเหมือนกัน ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม และนำไปตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้ค่าความตรงด้านเนื้อหา เท่ากับ .91 และค่าความเชื่อมั่นของผู้ป่วยที่ .93 ค่าความเชื่อมั่นของญาติผู้ดูแลผู้ป่วยที่ .97

ผลการศึกษาพบว่าผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่ได้รับการดูแลโดยใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าหลังจำหน่ายผู้ป่วยออกจากโรงพยาบาล 1 เดือน พบว่ามีผู้ป่วยเพียง 1 คน มีความคิดฆ่าตัวตาย ไม่มีผู้ป่วยกลับมารักษาซ้ำภายใน 28 วัน หลังการจำหน่าย ระดับความพึงพอใจของผู้ป่วยและญาติผู้ดูแลผู้ป่วย พบว่ามีความพึงพอใจต่อการบริการ โดยใช้แผนการจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าอยู่ในระดับพึงพอใจ

ผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าของโรงพยาบาลแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ พัฒนาโดย พิมพีใจ พิฑาคำ และคณะ (2551) มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการใช้ในโรงพยาบาลแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

Independent Study Title	Effectiveness of Implementing Discharge Plan for Patients with Major Depressive Disorders at Maewang Hospital, Chiang Mai Province		
Author	Mrs. Jantip Janpeiang		
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)		
Independent Study Advisory Committee	Associate Professor Dr. Darawan Thapinta		Chairperson
	Assistant Professor Dr. Pantip Jormsri		Member

ABSTRACT

Discharge planning for patients with depression is a process of care provided to patients from admission until discharge from a hospital. Discharge planning is also part of the health service system for patients hospitalized with depression.

This operational research aimed to study efficiency of discharge planning for patients hospitalized with depression, Maewang hospital, Chiang Mai province, by the interdisciplinary health team at Maewang hospital. They utilized the discharge planning for patients with depression at Maejchaem hospital, developed by Pimjai Pithakam and colleagues (2008). Data were collected from April to August 2009. The study populations were 8 patients with depression and 8 caregivers of patients with depression, hospitalized at Maewang hospital, Chiang Mai province and their relatives who received services of discharge planning for major depressive disorders. The Roger's innovation utilization framework (2005) was used in this study. Research instruments included: 1) Suicidal Evaluation Questionnaire developed by Tawee Tungsaeree and colleagues (2003), which received a content validity and reliability of .78 and .92, respectively, 2) a recording form for readmission rate of depression by depressed patients within

28 days after discharge, developed by inpatient department nurses, Maewang hospital (2007), 3) a Patients and Caregivers Satisfaction Survey developed by the researcher from a literature review, the survey was examined by 5 experts and received a content validity index of .91. The reliability of Patients Satisfaction Survey was .93 and Caregivers Satisfaction Survey was .97.

The results of the study at 1 month after discharge from hospital, after receiving services of discharge planning for patients with major depressive disorders, only one patient had suicidal ideas. No patients were readmitted within 28 days after discharge. The level of patient and relatives' satisfaction toward service using discharge planning for patient with depression was at a satisfactory level.

The results of this study indicate that the discharge planning for patients with depression of Maechaem Hospital, Chiang Mai province developed by Pimjai Pithakam and colleagues (2008) is appropriate and feasible to use at Maewang hospital, Chiang Mai province.